

*Лора Граймс е 14 – годишно момиче от Великобритания,
което през 2004 г. се самоубива,
след като е системно малтретирано в училище от своите връстници.
В предсмъртното си писмо оставя стихотворение,
което моли да бъде прочетено на погребението му.*

*Предлагаме го на вашето внимание, уважаеми приятели,
защото чрез разтърсващите си думи – камбана
това крехко дете ни кара да мислим за случващото се в грубия ни свят:*

Аз съм човекът, когото тормозеше като малък.

Аз съм човекът, който ти изглеждаше жалък.

Аз съм човекът, който те отвращаваше.

Аз съм човекът, на когото се подиграваше.

Аз съм човекът, който седеше самотен.

Аз съм човекът, който върви към дома неохотно.

Аз съм човекът, когото плашеше до смърт всеки ден.

Аз съм човекът, който стоеше безмълвен, смутен.

Аз съм човекът, който носи болка в очите.

Аз съм човекът, който винаги крие сълзите си.

Аз съм човекът, който живя в страх и насилие толкова време.

Аз съм човекът, разрушен от това бреме.

Аз съм човекът, който се давеше в презрение.

Аз съм човекът, който проклинаше своето рождение.

Аз съм човекът, когото мачкаше за забавление.

Аз съм човекът – от твоето поколение.

Аз съм човекът, чието име не знаеш.

Аз съм човекът, за когото нехаеш.

Ти си мислиш, че е готино да си свиреп,

Но и аз съм Човек – като теб.

Стихотворението и историята на Лора поставят началото на кампанията
„Седмица срещу насилието в училище“

19 – 25 ноември

НИЕ КАЗВАМЕ НЕ НА НАСИЛИЕТО